

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Er/291/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517203142
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2023:8517203142.3

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 08502 Bratislava, IČO: 35724803, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 0851 02 Bratislava, IČO: 53255739, proti povinnému: J. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. X, XXX XX G., o vymoženie 248,95 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd z a s t a v u j e exekučné konanie.

II. Súd povinnému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

III. Súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému, PhD., Exekútorský úrad Bratislava, so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, súd trovy exekučného konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného spísaného do zápisnice súdneho exekútora dňa 1.3.2017 začalo exekučné konanie proti povinnému za účelom vymoženia pohľadávky oprávneného podľa rozhodcovského rozsudku sp. zn. SRSpA 13665/16 zo dňa 28.9.2016, vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zriadeným záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava. Súdny exekútor následne doručil tunajšiemu súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Okresný súd Stará Ľubovňa uznesením č. k. 6Er/291/2017 - 49 zo dňa 10.1.2023 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol uznesením č. k. 9CoE/13/2023 - 76 zo dňa 13.4.2023 tak, že napadnuté uznesenie tunajšieho súdu ako vecne správne potvrdil. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.5.2023 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove č. k. 9CoE/13/2023 - 76 zo dňa 13.4.2023.

3. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. a súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „EP“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

4. Podľa § 44 ods. 4 EP v znení účinnom do 31.3.2017, ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

5. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenie súd exekučné konanie aj bez návrhu zastavil.

6. Podľa § 9a ods. 1 a 4 EP v znení účinnom do 31.3.2017, ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

7. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým konanie končí.

9. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. V sporovom konaní sa rozhodovanie o náhrade trov konania pri jeho zastavení spravuje predovšetkým zásadou procesného zavinenia zastavenia konania (§ 256 ods. 1 CSP). Výnimočne, ak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná, a to aj napriek tomu, že sú splnené všetky predpoklady pre priznanie náhrady trov konania voči strane, ktorá zastavenie konania procesne zavinila (§ 257 CSP). Ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanom spore neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri rozhodovaní o povinnosti nahradit' trovy konania výnimočne prihliadnuť.

11. V tomto prípade súd dôvody hodné osobitného zreteľa nevzhladol, preto o náhrade trov prvoinštančného konania medzi účastníkmi tohto konania rozhodol postupom podľa vyššie citovaného ustanovenia § 9a ods. 1 EP a § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že povinnému ich náhradu nepriznal. Oprávnený procesne zavinil zastavenie exekučného konania tým, že podal nedôvodný návrh na začatie exekúcie, keďže nedisponoval spôsobilým exekučným titulom na jej vykonanie, preto oprávnený by v zásade mal povinnému nahradit' trovy konania. Povinný si však žiadne trovy konania neuplatňoval a zároveň z obsahu spisu nevyplýva, že by mu vôbec nejaké trovy v tomto konaní vznikli, preto súd rozhodol tak, že mu náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal.

12. Podľa § 200 ods. 5 EP v znení účinnom do 31.3.2017, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

13. Podľa § 196 EP v znení účinnom do 31.3.2017, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

14. Podľa § 47 ods. 3 druhá veta EP v znení účinnom do 31.3.2017, do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov.

15. V danom prípade, vychádzajúc z obsahu podania súdneho exekútora doručeného súdu dňa 6.2.2023, súd o trovách exekučného konania rozhodol tak, že ich súdnemu exekútorovi nepriznal, nakoľko súdny exekútor vo svojom podaní uviedol, že si v prípade zastavenia trovy exekučného konania neuplatňuje.

Poučenie:

Proti I. a III. výroku tohto rozhodnutia odvolanie nie je prípustné.

Proti II. výroku tohto rozhodnutia je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia, a to na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.